

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Laws of the Three Weeks and Nine Days

Next week begins three weeks of mourning the destruction of the *Bais HaMikdash*. It is important to impress upon ourselves the statement of the *Gemara* (1) regarding our eating tables. *Rav Yochanon* and *Resh Lakish* say: "When the *Bais HaMikdash* was standing the altar atoned for each man, and now that there is no *Bais HaMikdash*, each person's table atones for his sins." **Rashi** explains that by inviting needy guests to one's table, we receive atonement. The **Shelah Hakadosh** (2) writes: Whoever feeds a *Talmid Chacham* at his table in the morning and afternoon is considered to have brought the daily *Korbon Tamid* in the morning and afternoon. Some who don't have this opportunity to feed the needy at their table give a donation to *tzedakah* or a *pushka* that goes to institutions that feed the needy (3). Other *seforim* stress that words of *Torah* and keeping the relevant *halachos* adds to making the table like a *mizbeach*.

Additionally, one should remember the bitter exile by saying "Al Naharos Bavel" at weekday meals and "Shir Hama'alos"

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – בבא בתרא כג'

Rashi explains that if we have a situation where if we follow the רוב we will have one result and if we consider קרוב (close proximity), we will arrive at a different outcome, even though both דינים are דינים, we follow the רוב over רוב. קרוב brings רש"י. מודאריינא, we follow the רוב over רוב. רוב וקרוב הולכין אחר הרוב" - "והיה העיר הקרובה". Later [כד.] the *Gemara* brings a case where a barrel of wine was found in a field of ערלה and ערלה said it's מותר, not ערלה. This is because if it was stolen from this field, the thieves would not hide a barrel in the field they stole it from, so it must be from another (kosher) field. רבינא says that if grapes were found in this field, we assume they are from this field and not from the רוב, because the thieves would hide grapes in the same field it was stolen from. The ר' חנינא says that even רמב"ן would agree here that we don't follow the רוב because this is not just קרוב, but "מקומו ממש" and "וכאן חיי" and that is better than רוב.

The *askers* that if one finds a כלי in the street and there are spilled פירות in front of the כלי, we assume they fell out of this כלי and the one who gives a סימן takes the fruit as well. The *קצות* [ב] says this seems to contradict the *halacha* of ר' חנינא. Why don't we say that this fruit, even though they are קרוב to the רוב and not from this כלי, came from the רוב and not from this כלי, since חרוב אחר הרוב רוב? He says that this is good according to the שיטת הרמב"ן that if it's מקומו ממש we follow that. Here too, we say this fruit that is in front of the כלי, it is from the כלי.

ברב רוב חנויות שמוכרה ברב שחוטה We have an explicit *Mishnah* that תשע חנויות that we go שחוטה ברב שחוטה ברב. ר' חנינא חידוש ריב"ם that without the חידוש ריב"ם *Tosfos* brings the 1 store that sells בבילה and this is even if the 1 store that sells בבילה was found next to the 1 store that sells בבילה. תרי רובי majority of stores are kosher 2- majority of nearby butchers sell kosher and since gates are open, we need to take them into account since they travel through this town. So ר' חנינא says even if gates are closed and we only have 1 רוב, that is still greater than קרוב. The *חיי אדם* [ב] holds that in the case of תשע חנויות we also take into consideration the amount of meat. For example, if the *treif* store carries the most meat in town, even if the kosher stores outnumber it, we will say the meat came from the *treif* store. The *רש"ש* [אם] says if in a kosher store there were 40 pieces cut into quarters, and 10 pieces cut into thirds and in the *treif* store there are only a total of 20 pieces, but they are all thirds, even if the piece that was found is cut in a third, we would still follow the kosher store! הוא היה אומר

R' Chaim Mordechai Ausband shlita (Derech Chaim) would say: "Rashi offers two explanations: 'Bilaam's eye was blinded. Some say that the phrase means 'the open eye,' [meaning of clear sight], as Onkelos states. The saying 'with an open eye' rather than 'with open eyes,' teaches that he was blind in one eye.' Perhaps these two explanations are not contradictory. When a human being merits to see a prophecy, his eyes must be pure, because he is viewing the word of Hashem. However, Bilaam's entire being was against Hashem, he was wicked and absolutely impure, therefore, Hashem caused him to be blind in one eye so that the same one eye that cannot see anything impure, is also the only eye that can see the word of Hashem."

A Wise Man would say: "The greatest problem with communication is we don't listen to understand. We listen to reply. When we listen with curiosity, we don't listen with the intent to reply. We listen for what's behind the words."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533 DON'T Miss The Point! -In Shuls... Build THAT Connection W/HIM Through MATCHING Actions! 104.074 already signed Sign Tool! 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.chickenforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melachim. Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

Torah Tavlin Publications 34 Mariner Way, Monsey, NY 10952 © All Rights Reserved

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בנו ר' טובי ז"ל ווענו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

פרק ו' דאבות

שבת קודש פרשת בלק – י"ד תמוז תשפ"ד Shabbos Parshas Balak - July 20, 2024

פ'ג המנחה עש"ק - 6:52 | הדלקת נרות שבת - 8:06 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:46 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:22 | סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:35 | שקיעת ההמה שבת קודש - 8:24 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:14 | צאת"כ / לרבינו דם - 9:36

courtesy of myzanim.com

כעין זה היא ב'חוש השמיעה' הנפשית, כי אין הוא חכם לעצמו להשיג את האמונה בכח השכל, ורק מאמין במה ששמע וקבל מאבותיו, ולאור אמונה זו הוא הולך בדרכי השי"ת והנה, בדעתנו הקצרה היינו יכולים לדמות חושי השכל לגמדי לחושי הגוף, והיינו אומרים, שכשם שבחושי הגוף עדיף זה שיכול לקבוע הליכותיו על פי 'חוש הראות' מזה הקובע הליכותיו על פי 'חוש השמיעה', כי בכך הוא מוכיח שהינו חכם ומבין מה שעושה, כמו כן הוא בחושי הנפש, שגם מי שהוא חכם ומכיר בעצמו בבוראו, ויכול להשיב תשובות על בחירתו ועל אמונתו, הוא עדיף מזה שאינו חכם מצד עצמו ואינו יכול להשיב בטוב טעם לפשר ההנהגה.

אמנם לא כן היא דעת תורה, כי בענין האמונה צוותה לנו התורה (דברים י"ג) 'תמים תהיה עם ה' אלקיך, ובכלל זה הציווי שיאמין בתמימות בהשי"ת כפי שקבל מאבותיו, ולא יתלה הרב בחקירתו, כי החקירה מוכיחה שיש לך שעה שעדיין אין האמונה בהידה לך, והאמת הוא שאין לך שעה שבו נפטר האדם מן האמונה'. ובנוסף ראינו שאלו התולים אמונתם בחקירה נשאר בהם רשע משעת דפיין גם לאחד שכבר עמדו על אמתת האמונה, וכפי שממשך ה'בני ששכר' ואמר: 'וזנה כתב ה'דב החסיד מודי' ענין שראה במידת ספרד, שכל אותן החוקרים שעמדו על מחקר האמונה מצד חקירת השכל האנושי המדוי את כבודם ביים ועם והנשים וקלי הדעת שהזתה להם האמונה מצד הקבלה בלבד, קדשו את השם הנכבד והנורא, ונבחנו בצדקה. ואמרנו בענייני טעם לזה, כי ידוע להאבאים מסוד ה' בסוד השבירה, בחינת עינים היה בהם השבירה, משא"כ בחינת אונים הוא מסוד ה'תקוף המדוי, ע"כ האמונה שהוא מצד הראיה ישנו באפשרי שתקבל שבירה וביטול, מה שאין אמונה שהוא מצד השמיעה לא תקבל ביטול ושבירה, והו' שמעו ותחי נפשכם' עכ"ל. הרי לך מדבריו שבחושי השכל עדיף חוש השמיעה מחוש הראיה.

מתוך חיקה, אמרה לו: עבוד ליה; אמר לה: הלא יהודי אני - אמרה לו: ומה איכפת לך, כלום מבקשים ממך אלא פיעור, (והוא אינו יודע שעבודתה בכך). ולא עוד אלא שאינו מנתחך עד שתכפור בתורת משה רבך... וישב ישראל בשטים, רבי אליעזר אומר: שטים שמה, רבי יהושע אומר: שנתעסקו בדברי שטות, ע"כ.

וחיזין מזה, דכל זמן שכלל ישראל אינם חוטאים בחטא של עריות, וזכים לשמירה מעולה, שהקב"ה שומר אותם מכל רעות שבעולם אבל אם חוש' יש בכלל ישראל העוין של עריות. ויהי זה סיבה שפיסד שמירתו של הקב"ה. ובאמת מקרא מלא דבר הכת' (דברים כג-טו): 'כי ה' אלהיך מנתחך בקרב מתחך להצילך ולתת איבך לפנך והיה מתחך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מארדך'. וכתב החפץ חיים: 'הכתוב מדבר בענין הצניעות, ובקדושת המחנה, ובשתבחה בזה מדת הצניעות יותר מכל המדות המשובחות, עד שהקב"ה, ענש על המדה הזה ב'ושב מארדך', כלומר שישלך והצילה השגרתו מזה שאינו מתנהג במדה זו, ולא אמר כן בשאר המדות, ללמדנו שזאת המדת הנעלה מכולן, ודאי ביה כולא ביה'. עכ"ל. הרי, מי שאינו נוהג בדברים האופייניים, וזה סיבה שיבא עליו צרות, שהקב"ה 'שב מארדך'. וע"כ בלעם ידע האופן להכשל כלל ישראל, שיחטיא כלל ישראל בחטא של זנות, שהקב"ה שונא רך חטא, וגורם צרות לכלל ישראל, וכך הוא שגרם מגיפה ונפל אלפים מכלל ישראל. והחכם עיניו בראשו, שלא יעשה הני עבירות שגורם צרות לנפשו.

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביעובין שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיר הקודש

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי... (כב-ב) - תמים תהיה עם ה' אלקיך

ש' להבין כוונת הכתוב באמרו וירא בלק כי בפשטות לא ראה בלק בעיניו הברשיות את הקרב שבין ישראל עם שני המלכים סיוחן ועוג, ונודע לו זאת מפי השמועה, איך הל"ל יזשמע בלק? וכדי להבין את המכוון נקדים ונבאר שכשם שיש בגוף האדם 'חוש הראיה' ו'חוש השמיעה', כך ישנם שני חושים אלו גם ב'נפש' האדם ומהותן של שני חושים אלו מבואר בספרה"ק 'בני ששכר' (אור מאמר ג דרש ד) והא לך ל"ק: 'האמונה הראיה לאדם מצד חקירת השכל נקרא דאיה, כי ראיית השכל נתאמת לאדם כמו ראיית העין ומחשבי וכו', אם כן זה מקרי אמונה מצד חוש הראות בחינת 'עינים', ואמונה הבאה מצד הקבלה הוא מצד חוש השמיעה בחינת 'אונים' ע"כ מבואר, כי כשם שחוש הראיה והשמיעה שבגוף מכוונים את האדם בתחום הגשמי והמעשי, כי ע"י יודע אף ומתי לעשות את המוטל עליו, כך מכוונים חושי הראיה והשמיעה שבגוף את האדם בתחום הרוחני, כי ע"י זוכה לזכור את בוראו ולהתנדב בו, וביאר, ש'חוש הראיה' שב'נפש' היא ההבנה השכלית, כי כשם שהאדם יכול להסביר את הסיבות שהביאו אותו אל פעולותיו הנובעות מחוש הראיה' שבגוף, כמו כן יכול הוא להסביר את האמונה שוכה בה באמצעות 'חוש הראיה' שב'נפש'. ו'חוש השמיעה' שב'נפש' היא האמונה התמימה' שקיבל בקבלה מאבותיו, ומכוון היא ל'חוש השמיעה' שבגוף, כי לא תמיד יכול האדם להסביר פעולותיו הנובעות מחוש השמיעה' הגופנית, כי לפעמים הוא עושה פעולות שהוא בעצמו אינו מבין כלל על מה ולמה עושה, רק שהוא סומך על השמועה שקיבל מן החכם, ועל פיה עשה מה שעשה.

עדותיך אתבונן

לפנינו מאת רוב אברהם ויטאל באשמונה שליט"א, בעולם שיהא אברהם

וישב ישראל בשטים ויהל העם לונות אל בנות מואב (כה-א) - השנתה ה' א'נה במשך כל הפרשה, בכל פעם שבלעם ביקש לקלל כלל ישראל, לא הצליח וקללתו נתהפך לברכה. ואחר כמה פעמים שראה שלא הצליח לקלל את כלל ישראל, אמר לבלק, שלא 'צליח לקלל כלל ישראל, וע"כ נותנו לו עצה, שאם יחטיא כלל ישראל בחטא של זנות, יצליח כנגד כלל ישראל וכך הוה, שאחר שכלל ישראל חטאו היה מגיפה, ומתו ארבעה ועשרים אלף.

וכן האריך הגמ' בסנהדרין (קו): 'הגני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הוה... אמר להם: אלהיהם של אלו שונא זימה הוא, והם מתאווים לכלי פשתן, בוא ואשיאך עצה: עשה להן קלעים, והושיב בהן זונות, וקינה מבוהין וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי פשתן, עשה להן קלעים מדר שלג עד בית השימות, והושיב בהן זונות, וקינה מבוהין וילדה מבפנים, ובשעה שישאל אוכלין ושותין ושמחין ויוצאין לטייל בשוק, אומרת לו הזקינה: אי אתה מבקש כלי פשתן? וקינה אומרת לו בשוה, וילדה אומרת לו בפחות שנים ושולש פעמים, ואחר כך אומרת לו: הרי את כבן בית, שב ברור לעצמך. וצדודי של יין עמוני מונח אצלך, ועדיין לא נאסר (יין של עמוני ולאן) יין של נגרים. אמרה לו: רצוני שתתנה כוס של יין? כיון ששתה בעד בו, אמר לה: השמיעי לי. הוציאה דאתה

מעשה אבות ... סימן לבנים

ויאמר בלעם לאתן כי התעללת בי לו יש חרב בידו כי עתה הרגתיך ... (כב-כג)

Bilaam seems to express no surprise over his donkey's sudden capacity to speak. He responds matter-of-factly, as if he were talking to any other person. Bilaam's lack of a reaction reflected the type of person that he was. Bilaam was a person of contradictions. The Sages attest that he was arrogant and wicked through and through, yet he received prophecy from Hashem. He did not nearly have the spiritual strength to achieve prophecy in his own merit, and he could not possibly incorporate such intense spiritual highs into his essence. He thus lived in a contradictory world, in which direct communion with Hashem did not sanctify him at all. He did not live a "normal" life. He had no sense of decency or fair play. He did not appreciate what the Creator of the World gave him; he took it all in stride. He inhabited an evil world, in which prophetic powers were used to curse rather than to instruct and inspire. And so, nothing fazed him; there was no such thing as abnormal. Miracles which would have awed any regular person made not the slightest impression on him.

The **Chovos Halevovos** (Duties Of the Heart) explains how all of *Avodas Hashem* is dependent on the trait of showing appreciation. Unfortunately, our *Yetzer Hara* works very hard to persuade us to lack appreciation, to live a life of contradictions. The term for this is "*kofiy tov*" - an ingrate. Literally, it means bending the goodness.

This "contradiction" may be explained with the following stories. The great *Mashgiach* of *Yeshivas Mir* in Poland, **R' Yerucham Levovitz zt"l**, was once asked to visit a Jewish soldier on an army base. The soldier, with wounds all over his body, was brought into the room. A doctor was summoned and he ordered the attendants to bring enough dressing to roll and cover all of his wounds. R' Yerucham expected to see a huge load of bandages brought in. To his surprise, the doctor used a relatively small roll, small enough to fit into his pocket. The doctor unwound it till it covered the soldier's entire body.

R' Yerucham's lesson was that it is possible to take something that is very small and fold it over and over, until it appears very big. And vice-versa. This is what "bending" a goodness, means. One can take a goodness that another does for him and be ungrateful about it thereby "bending" it and minimizing its size. This is how one displays the trait of a "*kofiy tov*".

On the other hand, the *Mashgiach* recalled another story which stresses the exact opposite approach: taking an apparent small or minor *tova* (goodness) and magnifying it exponentially, showing that there is more to it than meets the eye.

There were two young men in the *Mir Yeshiva* of marriageable age. One of them was set to go out on a *shidduch* date with a prospect of matrimony. It was a freezing cold winter's day in Mir and the young man had no gloves. The winter there was much colder than what we experience, and gloves are an extreme necessity. Without them, a person's hands could easily freeze up. This young man borrowed a pair of warm gloves from his friend and happily went on his date.

The next day, he returned the gloves and told his friend, "Thank you for the gloves." His friend responded, "You're welcome."

The first fellow continued, "No, you don't know what I mean. I don't just mean that your gloves kept my hands warm. Do you realize that without your gloves my hands would have frozen and I'd become an invalid? Thank you." "You're welcome."

"Wait, you still don't get what I mean. If I wouldn't have your gloves and would have become an invalid, what kind of *shidduch* would I have gotten? Your gloves will enable me to get a good *shidduch*. Thank you." "You're welcome."

"Wait, you still don't grasp the full meaning. Without your gloves, I would have gotten a cripple as a wife. What kind of children would we have? Your gloves will help me have good children. Thank you." "You're welcome."

"Wait, there's still more to your gloves. Without them, my children wouldn't be good so what kind of *shidduchim* would they get, and what kind of children would they have? So with all sincerity - thank you very much!" "You're welcome."

The *Rebbe* concluded, this is called being *makir tov* - showing appreciation. Taking a goodness which seems apparently small and unimportant and unraveling the *chessed* bit by bit, thus showing how magnanimous the *tova* really was!

כמל מאת ה' כרכיבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ... (מיכה ה-ו)

תורת הצבי על הפטרות A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

While *Micha HaNavi* reminds *Klal Yisroel* of the open miracles Hashem performed for them, he also talks about the unseen miracles - including the dew that falls from the heavens every morning. The *Navi* says: "*Like dew from Hashem, like droplets on grass, which do not look to anybody nor place their hope in mortals.*" Chazal explain that unlike rain that could be sent in the merit of humans, dew only falls by the will of the Almighty.

The **Medrash Aggadah (Nevi'im Perek 8)** makes an interesting point. When *Moshe Rabbeinu* questioned Hashem about why all the other nations of the world had protective angels while *Klal Yisroel* had none, Hashem responded that if He gave *Klal Yisroel* an angel, they would

be subject to the same rules as the other nations of the world - for the protecting angel of a nation determines when the nation's protection ends. Hashem's response underscores the Almighty's profound and deep-seated love for *Klal Yisroel* in that He did not want anyone other than Himself making crucial decisions for the fate of the Jewish nation.

Therefore, the *Medrash* says that even when Hashem is angry at the Jewish people, "*His [Hashem's] will is like dew upon the grass*" (*Mishlei 19:12*) - for just as dew covers the world every single day, in a protective layer while rejuvenating the vegetation below it, so too does Hashem "drape Himself" daily over *Klal Yisroel* protectively, infusing His children with holiness.

ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש פעמים ... (בר-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN ZT"l

מחשבת הלב

Bilaam intended to curse *Bnei Yisroel* by saying one word at the precise moment Hashem gets angry each day. That word was "כלם", destroy them. Instead, the *Hashem* scrambled the letters to read "מלך", as it says "ותרעת מלך בו". (*Tosfos Avoda Zara 4b*).

The **Chasam Sofer zt"l** explains *pshat* in the *posuk* in *Ki Seitzei* which states: "על דבר מואבי בקהל ה' על דבר אשר שר". עלק את בלעם". A convert from Ammon or Moav cannot enter our ranks because they hired Bilaam to curse us. Continues the *posuk*: "ויהפך ה' את הקללה לברכה". Why does the fact that Hashem flipped Bilaam's curse into a *bracha* belong here, where we are warned not to accept a convert from Ammon or Moav? It is from this *posuk* that Chazal extrapolate "עמומי ולא עמומית", only their menfolk are enjoined, but not the women. As we know, Dovid descended from Rus who was a Moavite. Therefore, since Bilaam said "מלך" instead of "כלם", and he was the "catalyst" to Dovid's reign, we allude to this by saying "מקללה ... ויהפך ה' את הקללה לברכה". "מלך" in the very *posuk* that allowed Rus the right to become a full-fledged member. Perhaps we can add a further *machshava*. It is only Hashem who can turn a "כלם" into a "מלך", *din* into *rachamim*. The "תרונית מלך ב" then refers to Him.

R' Akiva Eiger zt"l says a *vort* here which complements the above thought. After Bilaam blessed the *Yidden* instead of cursing them, Balak says the following: "קוב לקב ברכת ברך", on which the *Medrash* says "קוב לקב ברכת ברך". He explains that a typical lunar year has 354 days. 222 of those days we recite *tachanun* and 132 we don't, because they are *מי* instead of *ימי*. The numerical equivalent of "לקב" is 132, while "ברך" totals 222. Bilam wanted 132, to curse those 132 days, but instead bרכת, he blessed the 222 days of *din* turning them into days of mercy. Imagine! A whole entire year of *rachamim*! That is the love our מלך has for us! As the *posuk* in the *Haftorah* says, "למען דעת צדקות ה'". May it be Hashem's will that we again see the fruition of "ה' הפיר עצת נויים" and instead "עצת ה' היא תקום", with *yeshuos* for *Klal Yisroel* and an end to this long *golus*.

משל למה הדבר דומה מה טובו אהדך יקרב משכנתך ישראל ... (בר-ה)

משל: Mr. Brown struck it rich and decided to fulfill his lifelong dream: buying a multimillion-dollar Rolls-Royce.

One day, as he was driving his extravagant car, he heard something making noise. He got out and saw that his muffler was dragging along the road. Thinking this was normal, he went to the local shop but was told that they don't deal with such superior cars and he must call the company itself.

When the Rolls-Royce representative heard his problem, she immediately put a senior manager on the line who in turn, assured Mr. Brown that such a thing was impossible, but that the company would "look into it." Within one hour, a helicopter was hovering above Mr. Brown's mansion and a technician rappelled down, replaced the part and ascended back to the chopper in a matter of minutes. "Talk about

service!" exclaimed Mr. Brown, "but wait until I get the bill."

However, a bill never came. After a few weeks, Mr. Brown called the Rolls-Royce company and inquired about his bill. A senior manager got on the phone. "Mr. Brown," he cleared his throat loudly, "I can assure you that such a thing has never happened and there is no bill. MUFFLERS DO NOT FALL OFF OF ROLLS-ROYCE CARS." Click. Case closed!

משל: Bilaam took one look at the Jewish people and saw a nation spread out in an extraordinarily modest way; each tent facing away from the other's opening. Indeed, the Jewish people have high standards. From the food we eat to the things we say, from the people we touch to the things we look at, every aspect of life is preciously guarded. Hence, if one retains that status, he can rest assure that even if he falls to temptation, as far as "senior management" is concerned, he is a precious and holy Jew, as a Jew doesn't fall prey to sin!

ויאמר אלקים אל בלעם לא תלך עמם לא תאר את העם כי ברוך הוא ... (כב-כג)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

Parshas Balak is a very interesting *Parsha*. We see how Hashem tells Bilaam, "*Don't go with these men to curse the Jews*" but Bilaam doesn't listen. His heart is pulling him in the direction he wishes to go. Hashem finally tells him, "*Go with them.*" Why does Hashem seem to change His mind, *kavyachol*? Well, if you look carefully at the *posukim*, you will see that Hashem tells him, "Don't go IMAHEM - with them." In other words, don't go with the same intention as them. When Hashem says, "*Go with them,*" the *posuk* says "*Lech ITAM,*" just go with them in a physical sense, but do not really be together with them in mind and spirit. Later on, the *Malach* says to Bilaam, "*Lech IM Ha'anashim*" - Go together with the men, in body and in mind because this is what you really want to do and the way a person wants to go, Hashem will lead him!

What a tremendous message for us! It is truly the *kavana* of a person that counts, and even though sometimes you may find yourself in a situation or with people, who are different from you and have different ideas and *hashkafos* about life, you are where your mind is. Although you might have to physically be in a certain place, you do not have to truly be "WITH" those people if you set your mind on doing what is right. The way to become one in marriage is "*Mesameach Chosson IM Hakallah*" to understand your spouse. You do not have to be the same, but you do have to listen and respect the other's opinion.

We place a barricade between us and people that we love and should try to come close to. This is what Hashem was telling Bilaam to do with people who were evil and wished to curse *am Yisroel*. "*Lech ITAM.*" You can go with them but don't really be with them in mind and spirit. This is what we must do with certain people so that we are not influenced by their negative intentions. But an even stronger message might be to break down those walls, remove the thing that might be blocking us from having a real, close and beautiful relationship with the people in our lives with whom we are truly meant to be together.